ululare. MAH. 2.1547.: सा सततं वाशते; 1.8433.: सन्तप्यमाना बहुधा वाशमाना प्रधावति· — *Part. praes.* PAR. N.11.20.: कुररीम् इव वाशतीम्; MAH. 3.10437.: शकुनेर् इव वाशतः; 10493.: हा हताः स्मे 'ति वाशन्त्यः· (Cf. वच् e वक्, ita वाश् e वाक्·)

c. उत् deplorare, *c. acc.* BHATT. 3.32.: उद्वाश्यमानः पितरम्·

वाष्प *m.* lacryma, *in Sing. solum usurpari videtur.* BR. 2.36. N.17.13. MEGH. 12.

वाष्पाय् (*Denom.* a praec.) lacrymare. UR. 84.19.

वास् v. वाश् et वासय्·

वास *m.* (r. वस् s. अ) 1) habitatio. 2) cavea *avis.* UR. 35.5. 3) i. q. अधिवास· (Hib. *fos* «a delaying, staying, resting, cessation».)

वासय् (*Denom.* a वास sgf. 3.) odoribus imbuere. अधिवासय् (*Denom.* ab अधिवास) *id.* UR. 74.20.: मन्दारपुष्पैर् अधिवासितायाम् ... शिखायाम्·

वासर *m.* (fortasse e वा sicut, in hoc comp. similiter, et सर iens, v. वत्सर) dies. UP. 21.

वासव *m.* (a वसु *Vasus* q. v. suff. अ) *Vâsavus,* cognomen *Indri.* IN. 2.22.

वाससु *n.* (r. वस् induere s. असु) vestis. SU. 4.9. N. 9.14.19.

वासिन् (r. वस् habitare s. इन्) *Adj.* habitans. *Subst. m.* habitator, *in fine comp.* SU. 2.8. N. 7.17.

वासुकि *m. Vâsukis,* rex serpentum. BH. 10.28.

वास्तव्य (a वास्तु domus s. य) domum, domicilium habens, habitans. HIT. 34.17.

वास्प i. q. वाष्प·

वाह् 1. *A.* (प्रयत्ने *K.* यत्ने *V.*; scribitur etiam बाह्) operam dare, adniti. *Caus.* occupare, adhibere, uti. MAN. 3.68.: यास्तु (सूनाः) वाहयन् (schol. स्वकार्ये योजयन्); 4.86.: दशसूनासहस्राणि यो वाहयति (schol. स्वार्थे व्यापारयति·

c. सम् fricare. MAH. 3.11005.: पादौ ... कराभ्याङ् किणाङ्गताभ्यां शनकैः संववाहतुः· — *Caus. id.* SAK. 95.9. R. Schl. II. 91.52.

वाह *m.* (r. वह् trahere, vehere) 1) equus. DR. 8.12. A. 4.12. 2) currus. A. 1.1.

वाहक *m.* (a *Caus.* r. वह् s. अक) rector, moderator *currûs* etc. N. 22.1.

वाहन *n.* (a *Caus.* r. वह् trahere, vehere) 1) actio moderandi *equos* etc. N. 15.2. 2) currus. N. 2.26. *in comp.* BAH. 3) equus. R. Schl. I. 62.1. 68.1. *in fine comp.* BAH. (Cf. वाह, germ. vet. *wagan,* Them. *wagana* currus; hib. *feun* id.)

वाहिन् (r. वह् s. इन्) vehens, ferens, *in fine comp.* HIT. 16.42. 34.2.

वाहिनी *f.* (a वाह s. इन् in *fem.*) exercitus. RAGH. 7.33.

वाङ्ग v. बाङ्ग·

वाङ्गक (r. वह् s. उक) nom. pr. N. 15.2.5.

वाह्य (form. anom. a वहिस् extra suff. य) externus. BH. 5.21.87. DR. 7.18.

वाह्यतस् *Adv.* (a praec. s. तस्) extra, extrinsecus. N. 9.7.

1. वि *Praep. insep.* v. gr. 111. (Germ. vet. *wi-dar* contra, adversum, cum suff. compar., v. gramm. comp. 294.; pers. بی *bî* sine, e. c. بیباک metu vacuus, intrepidus; fortasse lat. *vê-* (*vecors, vesanus*); lith. *be* sine; slav. *beʒ* id. nisi hoc pertinet ad वहिस् q. v.)

2. वि *m.* (fortasse a r. वय्, correpto अय् in इ, nisi a वी) avis. NALOD. 1.28. (Cf. वयस् avis, lat. *avis.*)

विंश vigesimus (v. gr. 259.)

विंशति *f.* (ut mihi videtur, pro द्विदशति, e द्वि duo et दशति a दशन् decem, ejecto अ et mutato द् in nasalem, v. त्रिंशत् et cf. lat. *viginti,* gr. εἴκατι, εἴκοσι, hib. *fichead,* cambro-brit. *ugaint.*)

विकच (ut videtur, a r. कच् praef. वि s. अ) expansus, evolutus, apertus, *de floribus.* IN. 5.8.

विकट (BAH. e वि et कट stragulum) expers straguli. N. 10.6.

विकत्थन *n.* (r. कत्थ् praef. वि s. अन) jactatio, gloriatio. HIT. 100.13.

विकर्मन् *n.* (KARM. e वि et कर्मन् opus) secessio ab opere. BH. 4.17.